

ŠTA SU „BOLESTI“?

Caroline Markolin, Ph.D.

Germanska Nova Medicina (GNM) je bazirana na otkrićima lekara Ryke Geerd Hamera. Dr Hamer je diplomirao 1961. na Univerzitetu u Tuebingenu u Nemačkoj. Specijalizovao je internu medicinu i radio na raznim univerzitetskim klinikama po Nemačkoj. Dr Hamer je takođe imao privatnu medicinsku praksu sa svojom suprugom Sigrid. Zajedno su podigli četvoro dece.

Najmračniji dan u njegovom životu je, po Hamerovim rečima, bio 18. avgust 1978. Tog dana je dr Hamer primio šokantnu vest da je njegov najstariji sin Dirk slučajno ranjen u pucnjavi. Četiri meseca kasnije Dirk je preminuo na očevim rukama.

Nedugo nakon Dirkovke smrti, dr Hameru je dijagnostifikovan rak testisa. S obzirom na to da nikada nije bio ozbiljnije bolestan, odmah je pretpostavio da nastanak kancera može biti direktno povezan sa tragičnim gubitkom sina.

Dirkova smrt i njegovo iskustvo sa kancerom povelu je dr Hamera na izuzetno naučno putovanje. U to vreme, kao glavni internista na jednoj nemačkoj onkološkoj klinici, dr Hamer počinje da istražuje istorije bolesti svojih pacijenata i uskoro shvata da su, kao i on sam, svi oni pretrpeli neočekivani emocionalni stres pre nastanka raka. Ali on je svoje istraživanje raširio još više. Na osnovu činjenice da mozak kontroliše sve fizičke procese, analizirao je CT snimke mozga svojih pacijenata i uporedio ih sa njihovim istorijama bolesti. Ovo je bio potpuno nov pristup. Do tada, ni jedna studija nije istraživala nastanak bolesti u mozgu i ulogu mozga kao posrednika između naših emocija i obolelog organa.

Ono što je dr Hamer otkrio bilo je zapanjujuće: kada doživimo neočekivani emocionalni stres, kao npr. neočekivano odvajanje, gubitak voljene osobe, iznenadnu brigu ili ljutnju, mozak pokreće nužni zaštitni biološki program kao odgovor na tu specifičnu konfliktnu situaciju. Ustanovio je da onog trenutka kada se konflikt pojavi, šok pogađa specifičnu oblast u mozgu, izazivajući leziju koja je vidljiva na CT skenu mozga kao set oštarih koncentričnih krugova (vidi sliku). U trenutku šoka, kreće komunikacija od mozga ka odgovarajućem organu. Da li će organ odgovoriti na konflikt razvitkom tumora (kancera), poremećajem rada srca ili gubitkom tkiva kao što to vidimo kod osteoporoze ili čira na želucu, određeno je vrstom emocionalnog stresa tj. temom konflikta.

Uzmimo na primer tumor debelog creva: biološki konflikt povezan sa crevima je, kako ga dr Hamer naziva „konflikt nesvarljivog zalogaja”. Životinje doživljavaju ove konflikte zalogaja u stvarnom smislu kada se, na primer, kost zaglavi u crevima. Kao odgovor na ovu, po život potencijalno opasnu situaciju, ćelije creva momentalno počnu da se umnožavaju. Biološka svrha ove deobe ćelija je da se proizvede više digestivnih sokova, tako da zalogaj može da se svari i prođe dalje tj. izbaciti napolje. Mi ljudi smo nasledili ovaj biološki program odgovora. Za nas, „nesvarljivi zalogaj” može biti uvreda, težak razvod braka, borba oko novca ili imovine ili sudski proces koji ne možemo da „svarimo”. Kada doživimo konflikt „nesvarljivog zalogaja”, proces deobe ćelija biva pokrenut iz područja mozga koje kontroliše debelo crevo. Dok god je čovek u stresu sa temom „nesvarljivosti”, ćelije nastavljaju da se dele, formirajući takozvani tumor debelog creva. Konvencionalna medicina interpretira ove dodatne ćelije kao „maligne”. Na osnovu hiljada slučajeva, dr Hamer je dokazao da su ove dodatne ćelije (tumor), u stvarnosti, „ćelije za jednokratnu upotrebu” koje su korisne u datom trenutku. U trenutku kada „nesvarljivi zalogaj” može biti svaren, suvišne ćelije više nisu potrebne i mogu biti uklonjene uz pomoć bakterija ili gljivica.

Dr Hamer je takođe otkrio da svaka „bolest” protiče u dve faze. Tokom prve, faze aktivnosti konflikta, osećamo se mentalno i emotivno pod stresom. Tipično, mi smo potpuno preokupirani onim što se desilo, ekstremiteti su nam hladni, smanjen nam je apetit, patimo od poremećaja sna i gubimo na težini. Ukoliko razrešimo konflikt, ulazimo u fazu isceljenja, tokom koje psiha, mozak i pogođeni organ prolaze kroz proces regeneracije. S obzirom na to da konvencionalna medicina ne prepoznaje ovaj dvofazni obrazac svake bolesti, mnogi simptomi faze reparacije kao: upale, groznica, bolni otoci, gnoj, krv u stolici, urinu ili u ispljuvku (pogotovo prilikom razgradnje kancera) ili infekcije, označeni su kao bolesti, iako su to, u stvarnosti, samo manifestacije prirodnog procesa isceljenja.

Terapeutski aspekti GNM su mnogostruki. Prvi korak je određivanje da li je osoba u fazi aktivnosti ili je već u fazi isceljenja. Ukoliko je još uvek u fazi aktivnosti, fokus treba da je na tome da se identifikuje izvorni konflikt, razvije strategija za njegovo rešavanje i pacijent pripremi za simptome isceljenja. Tokom faze isceljenja, važno je podržati pacijenta psihološki i, ukoliko je neophodno, medicinski. Iznad svega, od suštinske je važnosti razumeti prirodu simptoma. Razumevanje svakog simptoma u njegovom biološkom i biografskom kontekstu dozvoljava nam da se oslobodimo panike i straha, koji se često javljaju sa nastankom bolesti.

Istraživanja dr Hamera radikalno potresaju centralnu doktrinu standardne medicine, da su bolesti rezultat kvara u organizmu. Pružanjem čistih naučnih dokaza da se bolesti kao što je kancer ne pojavljuju slučajno i nasumice, već kao rezultat programa za preživljavanje koji se uspešno praktikuju već milionima godina, dr Hamer razbija samo jezgro konvencionalne medicine (uključujući farmaceutsku industriju). Sa GNM, pitanja kao što su „zašto ja?” ili „zašto kancer?”, više nisu misterija.

Izvor: www.LearningGNM.com